

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De Solemnitate requisita in renunciatione bonorum facienda per Nouitium
vel Nouitiam. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

uetate etatis, ac proba conuersationis monialium comitari debet, & exorcizatio minori, quo poterit, strepitu fieri debet ab exorcista ad hunc actum ab ordinario approbato, ecclesie ianua occlusa, donec exorcizatio completa, energumena reducatur ad monasterium, ad quod recto tramite tendere debet, ita decreuit Sacra Congregatio teste Lezan. in sum. qq. reg. tom. 3. ver. clausura numero 28.

Item posse monialem ad aliam perfectiorem religionem transferre dicit Bonac. d. pun. 9. n. 11. Barbosa. d. all. 102. num. 27. & censat etiam Sac. Congr. apud Lezan. ubi supra n. 14. ubi etiam notat, quod tunc monialis transiens ad aliam Religionem debet in ea nouitium agere, & professionem emitte-

6 An dispositio Concilij lonana habeat in renunciatione beneficij.

7 An nouitius lucratur fructus sui beneficij.

8 An dispositio Concilij procedat in testamentis, & codicillis, & donatione causa mortis, & numero 9.

10 An professus testamentum ante professionem conditum possit reuocare, vel illud declarare.

11 An dispositio Concilij procedat, si Nouitius renunciationem, vel obligationem faceret animo soluendi quod debebat.

12 Episcopus Regulares compellere potest, ut absentibus ante professionem omnia restituant.

An habitus religiosus restituendus sit Nouitio exeunti.

C A P. VIII.

De Solemnitate requisita in renunciatione bonorum faciendi per Nouitium, vel Nouitiam.

S V M M A R I V M.

1 Renunciatio, siue obligatio Nouitij nulla est, nisi cum licentia Episcopi, vel eius Vicarij fiat intra duos menses proximos ante professionem iuxta formam Concilij Tridentini.

2 An hoc procedat etiam quoad equites Hierosolimitanos.

3 An valida sint donationes facte ante ingressum Religionis intuentu ipsius ingressus.

4 An donatio facta ob ingressum Religionis reuocari possit.

5 An Monachus in Episcopum promotus possit reuocare renunciationem per ipsum legitime factam.

Acra Synodus Tridentina statuit, vt nulla renunciatio, aut obligatio Nouitij antea facta, etiam cum iuramento, vel in fauorem cuiuscunque cause piz valeat, nisi cum licentia Episcopi, vel eius Vicarij fiat intra duos menses proximos ante professionem, ac non alias intelligitur effectum suum fortiri, nisi sequuta professione: aliter vero facta, etiamsi cum huius fauoris

- expressa renunciatione etiam iurata irrita est, & nullius effectus, *ut in sess. 25. de ref. cap. 16.* cuius textus dispositionem pro-
 2 cedere etiam in Equitibus Hierosolimitanis dicit Nouar. *de elect. for. quaest. 37. sect. 1. quem refert Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 3. ref. 357.* quod optima ratione sancitum est, ne donatis bonis auferatur Nouitijs libertas egrediendi e religione propter timorem recuperandi bona, *ut colligitur ex Concilio loco cit.*
- 3 Ex quo nonnulli DD. obseruat, Concilium d. cap. 16. reprobasse donationes factas etiam ante ingressum Religionis, intuitu tamen ipsius ingressus, cum etiam per illas auferatur ingredi volentibus libera facultas ingrediendi: nam cum se videant spoliatos bonis donatis, cogi videntur ad ingrediendum in Religionem, *ita Nam. conf. 81. de Regul. Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 4. ref. 256.*

Sed alij contrarium tenent, videlicet supradictum Concilij decretum non habere locum in renunciatione, seu donatione facta ab existente adhuc in saeculo, etiam animo, & proposito religionem ingredienti, sed tantum in obligatione facta post ingressum Religionis: tum quia Concilium loquitur de ingresso, seu ingressa, non autem de ingressuris: tum etiam quia in renunciatione ante ingressum non possunt seruari solemnitates Concilij, quae solum restringuntur ad duos menses ante professionem, *ut dicitur in Sac. Congreg. Concilij apud*

Farinac. dec. 227. par. 4. Diuers. Diam. par. 3. tr. 2. ref. 55. V. ubi. in Prax. iudic. cap. 42. num. 13. Quirant. in ver. monasteria, & conuentus vers. dubium illud Ricc. in Collect. decif. 454. par. 2. Garc. de Benef. par. 11. cap. 9. num. 15. Et ita etiam tenent quam plures DD. apud Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 99. nem. 17. & communem dicit idem Ricc. in Prax. for. Eccles. par. 3. ref. 353.

4 Notandum tamen est, quod donatio facta ob ingressum Religionis etiam cum pacto de non reuocando, & cum iuramento, reuocari adhuc potest: quia in tali casu censetur donatio causa mortis, cum eius effectus pendeat a professione, quae dicitur mors civilis; & sic potest adhuc reuocari non obstante pacto de non reuocando, cum illud non operetur irreuocabilitatem, quae seorsum contractus, seu donatio irreuocabilitatem non patitur; unde etiam iuramentum reuocabile censeri debet, quia sequitur naturam donationis, quae in hoc casu est reuocabilis *Rota in Romana donationis de Mongellis 14 Ianuarij 1636. coram Camillo, quam refert Barbof. d. par. 3. all. 99. num. 31.*

5 Sed quaeres, an Monachus in Episcopum promotus possit reuocare renunciationem per ipsum legitime factam iuxta formam Concilij Tridentini? affirmatiue respondet Ricc. *in Prax. for. Eccles. par. 2. ref. 152.* quia in quolibet actu, & contractu intelligitur clausula illa, rebus sic stantibus.

bus, seu re in eodem statu permanente *l. cum quis ff. de sol. t. l. quero §. inter locatorem ff. locat.*

6 Observant. dispositionem Concilij non habere locum in renunciatione beneficij: tum quia Concilium ibi solum loquitur de renunciatione, & obligatione bonorum: tum quia in tali casu non auferitur Nouitio libertas egrediendi, cum ab eo beneficium non abdicetur, neque eius collatio fieri possit, nisi sequuta professione, siue renunciatio huiusmodi fiat post susceptum habitum, siue ante, modo id faciat intuitu ingressus Religionis, *vt ex constitutione Pij V. notat Garo. de Benef. par. II. cap. 9. n. 12. & 23. Barbof. d. par. 3. all. 99. n. 19.* contrarium tamen declarasse Sac. Congregationem testatur Ricc. *in Prax. for. Eccles. par. I. ref. 624. & par. 3. ref. 358. & par. 4. ref. 256. Lezan. in Summ. qq. reg. 10. 4. ver. Nouitij num. 31.*

7 Addit Sylu. *in ver. religio 2. q. 8. & alij apud Garo. loco cit. nu. 26.* quod Nouitius interim lucratur fructus, nec debet eis priuari, si ne postea exeat, siue profiteatur, cum absit ex iusta causa *iuxta 6. relatum de Cler. non ressd.*

8 Tertiò obseruant Concilium loco cit. non procedere in testamento, & eodicillis: in ijs enim cessat ratio Concilij, cum liberè possint quandoque reuocari, & alia condi ante professionem, *Mauar. cons. 83. num. 2. de Regul. Clar. in §. testamentum q. 28. Ricc. in Prax. p. 4. ref. 260. & alij apud Garo. par. I. cap. 9. nu. 17. quibus*

adde Lezan. in Sum. qq. reg. 10. m. 4. in ver. Nouitij nu. 30. vbi etiam dicit, quod in dicto decreto Concilij comprehenduntur dispositiones, seu contractus irrevocabiles, puta donationes inter vivos, renunciationes officiorum publicorum, fideiussiones, liberationes, quibus Tutores, aut Curatores a reddendis rationibus eximuntur, & alij actus inter vivos, quibus Nouitij, seu Nouitiæ priuant se suis bonis.

9 Queres, an sub dicto decreto Concilij comprehendantur donationes causa mortis? affirmat Garo. *d. cap. 9. num. 22.* quia in sicri sunt instar contractus, & actus inter vivos, sed contrarium tenet Barbof. *ib. p. 3. all. 99.* quia legatis potius, & vltimis voluntatibus æquiparantur *l. fin. C. de Donat. caus. mort.*

10 Queres 2. an possessus testamentum ante professionem conditum possit reuocare? Negatiuè respondent DD. quos refert, & sequitur Barbof. *vbi supra num. 14.* & hæc sententia communior est, quia professus ita moritur mundo, vt nihil proprium habere possit, nec deinceps de bonis ante habitis quicquam disponere *iuxta auth. ingressi C. de sacros. eccl. potest tamen declarare suum testamentum ante professionem confectum, dummodò tale testamentum dubia, vel obscura voluntatis interpretatione indigeat, & declarationem verbis conuenientem proferat: quia Religiosus in tali casu non disponit aliquid, sed ostendit, quid actum sit de præ-*

teri-

- terito, ut d. Dian. par. 3. tr. 2. ref. 75. & alij.
- 11 Vltimò obseruat Ricc. in Prax. par. 3. ref. 328. dispositionem Concilij d. cap. 16: non procedere, quãdo Nouitius donationem, vel bonorum renunciationem, aut obligationem faceret non quidem animo donandi, sed potius animo soluendi quod debebat.
- 12 His adde, quod potest Episcopus etiam per censuras ecclesiasticas compellere Regulares, vt abeuntibus ante professionem omnia restituant, vt in Conc. d. sess. 25. cap. 16. censuit tamen Sac. Congr. habitum religiosum exeunti nõ esse restituendum, sed eius pretiũ soluendum esse, vt refert Barbof. d. par. 3. all. 101. num. 39.
- 7 Quid si Nouitius, probationis anno expleto, desereret Religionem, & postea rediret.
- 8 An finito anno Nouitatus possint superiores Nouitij professionem differre:
- 9 Conuertite possunt statim se ingrediuntur monasterium, & professionem emittere.
- 10 Moniales in articulo mortis constituta possunt emittere professionem etiam ante annũ probationis expletum.
- 11 An monasterium in tali casu succedat in bonis Nouitij, seu nouitiae sic professæ.
- 12 Item an in hoc casu debeatur dos monasterio.
- 13 An monialis sic professæ noua indigeat professione, si conualuerit.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad habitum religiosum suscipiendum in fœmina duodecimus annus cõpletus, & decimus quartus in viro requiritur.
- 2 Conuersus recipi non debet ante vigesimum ætatis annum.
- 3 Ad professionem nemo admittitur ante decimum sextum annum, nec qui minore tẽpore, quã per annũ in probatione steterit. Conuersus ad professionem non admittitur, nisi vigesimum primum ætatis suæ annum excesserit, ibidem.
- 4 Annus 16. requisitus ad professionem debet esse completus.
- 5 Idẽ dicitur de anno probationis.
- 6 Item annus probationis debet esse continuus, & quomodò id intelligatur.

C A P. I X.

De ætate requisita ad ingressum, & professionem in Religione.

D habitum religiosum suscipiendũ annum duodecimum completum in fœmina, & decimum quartum in viro exposcit textus in cap. ad nostram de Regular. Conc. Tridentinum sess. 25. de Regul. cap. 17. glos in cap. fin. ver. ætate de Stat. monach. Sylu. in ver. Religio 2. nu. 12. vbi etiam dicit, quod in hoc malitia ætatem non supplet, Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 243. & censuit Sac. Congr. teste Dian. p. 3. tr. 2.